

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 120. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1828_227C-txt-shoot-idm4246.pdf (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

XIII. Herrens Ordsprog.

Ord-Sprog kalde vi med et Fælles-Navn alle korte og fyndige Tanke-Sprog, der lade sig anvende paa mange Tilfælde, og kan tiltale Alle, skiøndt Alle ei forstaae dem lige godt, og Herrens Ord-Sprog skulde alle Christne tidlig indprænte sig, og idelig betænke. De mest i Øine Faldende er disse!

Held de Sørgende, thi de skal trøstes! Math. V. 4.

Held dem, som hungre og tørste efter Retfærdighed, thi de skal mættes! Math. V. 6.

Held de Barmhjertige, thi dem skal times Barmhjertighed! V. 7.

Held de Rene af Hjertet, thi de skal see Gud! V. 8.

Mister Saltet sin Kraft, hvormed skal det da saltes! V. 13.

Staden paa Bjerget kan ikke skjules! V. 14.

Man tænder ikke Lys, for at sætte det under Laag, men i en Stage! V. 15.

121Du skal ikke sværge ved dit Hoved, thi du kan ikke gjøre eet Haar hvidt ellersort! Math. V. 36.

Eders Ja være Ja, og Eders Nei være Nei, thi jo meer der kommer til, des værre det er! V. 37.

Hvor Skatten er, vil Hjertet være! VI. 21.

Øiet er Legemets Lys! VI. 22.

See til, at du ikke tager Mørket i dig for Lys, ellers bliver Mørkheden stor! VI. 23. Luc. XI. 35.

Ingen kan tjene to Herrer! Math. VI. 24.

Er ikke dog Sjælen meer end Føden, og Legemet end Klæden! VI. 25.

Hvem af jer kan, med al sin Bekymring, sætte en Alen til sin Vext! VI. 27.

Bekymres aldrig for i Morgen; Dag haver Ondt nok med sin egen Deel! VI. 34.

Med den Skieppe I udmaale, skal eder igien maales! VII. 2.

Hvi seer du Splinten i din Broders Øie, men ei Bjelken i dit Eget! VII. 3.

Giver ei Hundene det Hellige, og kaster ei Perler for Svin! VII. 6.

Beder, saa skal eder gives! Leder, saa skal I finde! Banker paa, saa skal der lukkes op! VII. 7.

122Hvem vil give sin Søn en Steen, naar han beder om Brød, eller en Snog, naar han beder om Fisk!
Math. VII. 9.

Vogter eder for dem i Faare-Klæder, som indvortes ere glubende Ulve! VII. 15.

Voxer der Vin-Druer paa Tjørne, eller Figen paa Tidsler! VII. 16.

Det gode Træ bær gode Frugter, og det Raadne bær Slette! VII. 17.

Det Træ som ikke bær god Frugt, skal hugges om, og lægges til Ilden! VII. 19.

Lad de Døde begrave deres Døde! VIII. 22.

Ikke de Sunde, men kun de Syge, har Læge behov! IX. 12.

Man skal ikke sætte en ny Klud paa et gammelt Klædebon! IX. 16.

Høsten er stor, men Arbeiderne ere faa! IX. 37.

Giver for Intet, hvad I har faaet for Intet! X. 8.

En Arbeider er sin Føde værd! X. 10.

Værer snilde som Slinger, men troskyldige som Duer! X. 16.

Discipelen er ikke over Mesteren, eller Tjeneren over Herren! X. 24.

Intet er skjult, som jo skal opdages, og Intet er hemmeligt, som jo skal aabenbares! X. 26.

123Hvo som haver Øren at høre med, han høre! Math. XI. 15.

Splidagtige Riger forgaae, og splidagtige Huse forfalde! XII. 25. Luc. XI. 17.

Hvem kan gaae ind i Kæmpens Huus, og tage hans Vaaben, uden først at binde den Stærke! XII. 29.

Af Hjertets Overflødighed taler Munden! XII. 34.

I sit Huus og Hjem er Propheten ringeagtet! XIII. 57.

Ikke hvad der kommer ind i Munden, men hvad der kommer ud af den, gjør Mennesket ureent! XV. 11.

Naar Blind leder Blind, falde Begge i Graven! XV. 14.

Hver Urt som ikke den himmelske Fader har plantet, skal med Rod oprykkes! XV. 13.

Uden I blive som Børn, komme I ingenlunde ind i Himmeriges Rige! XVIII. 3.

Hvem der fornedrer sig selv som et lidet Barn, det er den Største i Himmeriges Rige! XVIII. 4.

Der maa skee Forargelse, men vee det Menneske, som giver den! XVIII. 7.

9. Det er bedre at gaae eenøiet ind i de Levendes Land, end at have to Øine, og kastes i Ild-Svælget! XVIII.

124Hvad Gud har sammenføiet, skal Mennesket ikke adskille! Math. XIX. 6.

Der er kun een God, og det er Gud! XIX. 17.

Et Reeb gaaer lettere giennem et Naale-Øie, end en Rig ind i Guds Rige! XIX. 24.

For Gud er Alting mueligt! XIX. 26.

Mange som ere de Første, skal blive de Sidste, og de Sidste de Første! XIX. 30.

Mange ere kaldte, men Faa er udvalgte. XX. 16.

Giver Keiseren det som Keiserens er, og Gud, det som Guds er! XXII. 21.

Gud er ikke de Dødes Gud, men de Levendes! XXII. 32.

I maae ikke kalde eder Vei-Ledere, thi Christus er den eneste Vei-Leder! XXIII. 10.

Hvem der ophøier sig selv, skal fornedres, men hvem der fornedrer sig selv, skal ophøies! XXIII. 12.

Jo længere Bøn for et Syns Skyld, des haardere Dom! XXIII. 14.

Hvem der sværger ved Himmelen, sværger ved Guds Throne, og ved Ham som sidder paa den! XXIII. 22.

Hvor Aadselet er, forsamles Ørnene! XXIV. 28.

Aanden er fyrig, men Kiødet skrøbeligt! XXVI. 41.

125Sværd-Tægt gjør Mand-Slæt! XXVI. 52.

For Menneskets Skyld blev Hvile-Dagen til, og Mennesket ikke for Hvile-Dagen! Marc. II. 27.

Hvordan kan Satan fordrive sig selv! III. 23.

Alle Ting er den Troende muelige! IX. 23.

Hvem der ikke er imod os, er med os! IX40.

Læge! læg dig selv! Luc. IV. 23.

Giver! saa skal eder gives! VI. 38.

Hvi kalder I mig Herre, og gjør dog ikke hvad jeg siger! VI. 46.

Hvem Lidet tilgives, elsker lidet! VII. 47.

Menneskens Søn er ikke kommet for at fordærve Menneske-Sjælene, men for at frelse dem! IX. 56.

Glæder eder ikke saameget over, at Aanderne ere eder underdanige, som over at eders Navne ere skrevne i Himlen! X. 20.

Held dem som høre Guds Ord og gjemme derpaa! XI. 28.

Han som gjorde det Udvendige, gjorde Han ikke ogsaa det Indvendige! XI. 40.

Man lever ikke af det Guds man har tilovers! XII. 15.

Giører eder Punge, som ikke opslides! XII. 33.

Den Tjener som veed sin Herres Villie, 126men stræber dog ei at rette sig derefter, skal have mange Hugg! Luc. XII. 47.

Hos hvem Meget er givet, skal Meget søges! XII. 48.

Løser ikke Enhver om Hvile-Dagen sin Oxe og sit Asen, og fører dem til Vands! XIII. 15.

Hvem der er tro i det Smaa, er ogsaa tro i det Store! XVI. 10.

Hvem der er uretfærdig i det Smaa, er ligesaa i det Store! XVI. 10.

Før skal Himmel og Jord forgaae, end et eneste Ledd af Loven bortfalder! XVI. 17.

Hvem der ikke vil høre Moses og Propheterne, overtales ikke heller, om Nogen staaer op fra de Døde! XVI. 31.

Hvem takker Tjenere for, at de gjør hvad de skal! XVII. 10.

Guds Rige kommer ikke med Bram! XVII. 20.

Hvem der vil frelse sig selv, gaaer til Grunde, men hvem der opoffer sig selv, faaer det evige Liv! XVII. 33. Math. X. 39. Joh. XII. 25.

Hvem er mest: den der sidder tilbords, eller den der opvarter! Luc. XXII. 27.

Spares ei engang det grønne Træ, hvad bliver der da af med det Tørre! XXIII. 31.

Aand har ikke Kiød og Been! XXIV. 39.

127Kun hvem der bliver høibaaren, kan see Guds Rige! Joh. III. 3.

Hvem der ei fødes af Vand og Aand, kan ikke indgaae i Guds Rige! III. 5.

Kiød føder Kiød, og Aand føder Aand! III. 6.

Ingen kan fare op til Himmelen, uden hvem der foer ned fra Himmelen! III. 13.

Hvem der gjør Ondt, skyer Lyset; men hvem der gjør Sandhed, søger det! III. 20.

Gud er en Aand, derfor skal man tilbede Ham i Aand og Sandhed! IV. 24.

Den Ene saaer, og den Anden høster! IV. 37.

Ligesom Faderen opvækker Døde, og gjør dem levende, saaledes gjør og Sønnen levende hvem han vil! V. 21.

Faderen selv dømmes Ingen, men haver skudt al Dom til Sønnen! V. 22.

Hvem der ikke ærer Sønnen, ærer heller ikke Faderen! V. 23.

Lærlinger af Gud skal Alle være! VI. 45.

Himmel-Brødet er det, som man æder og bliver udødelig af! VI. 50.

Det er Aand som opliver, Kiød nytter ikke! VI. 63.

Dømmer ikke efter Udseende! VII. 24.

Hvem der er reen, kaste den første Steen! VIII. 7.

128Sandheden skal gjøre eder frie! Joh. VIII. 32.

Hvo som gjør Synd, er Syndens Træl! VIII. 34.

Ei Trællen, men kun Sønnen, bliver evig i Huset! VIII. 35.

Var I Abrahams Børn, da gjorde I Abrahams Gierninger! VIII. 39.

Naar Djævelen siger Løgn, da taler han af sin egen Aande, thi han er selv dens Fader! VIII. 44.

Hvem der er af Gud, har Øre for Guds Ord! VIII. 47.

Ærer jeg mig selv, det har jeg ingen Ære af! VIII. 54.

Natten kommer, da Ingen kan arbeide! IX. 4.

Var I blinde, da var I undskyldte! IX. 41.

Hyrden gaaer igiennem Dørren ind i Faare-Huset, og hvem der gaaer andre Veie, er en Tyv og en Røver!
X. 1.2.

Hjorden følger Hyrden, fordi den kiender ham paa Røsten! X. 4.

Tyv kommer kun for at stjæle, at myrde, og fordærve! X. 10.

Hyrden kommer for at Hjorden skal leve, og have overflødigt! X. 10.

Den gode Hyrde opoffrer sig selv for 129Hjorden, men Leie-Svenden flygter, naar Ulven kommer!
Joh. X. 11.

Der skal være een Hjord, og een Hyrde! X. 16.

Kan du troe, da skal du see Guds Herlighed! XI. 40.

Dersom ei Hvede-Kornet synker i Jorden og dør, da bliver det eenligt, men dør det, da bærer det
megen Frugt! XII. 24.

Vandrer imens det er lyst! XII. 35.

Hvem der vandrer i Mørke, veed ei hvor han gaaer! XII. 35.

Hvem der er badet, behøver kun at vaske Fødderne, saa er han ganske reen! XIII. 10.

Tjeneren er ikke meer end Herren, og Apostelen ei meer end den der sender ham! XIII. 16.

Uden Grenen bliver i Vin-Træet, kan den ei bære Frugt! XV. 4.

Affaldne Grene henvisne, opsankes, og brændes! XV. 6.

Ingen elsker høiere, end hvem der opoffrer sig selv for sine Venner! XV. 13.

Ei Tjeneren, kun Vennen veed, hvad Herren gjør! XV 15.

Naar Barnet er født, glemmer Moderen sin Vaande, over den Glæde, at der er kommet et Menneske til
Verden! XVI. 21.

130Held dem som ikke have seet, men dog troet! Joh. XX. 29.

Det er saligt, heller at give end at tage! Ap. Gjern. XX. 35.